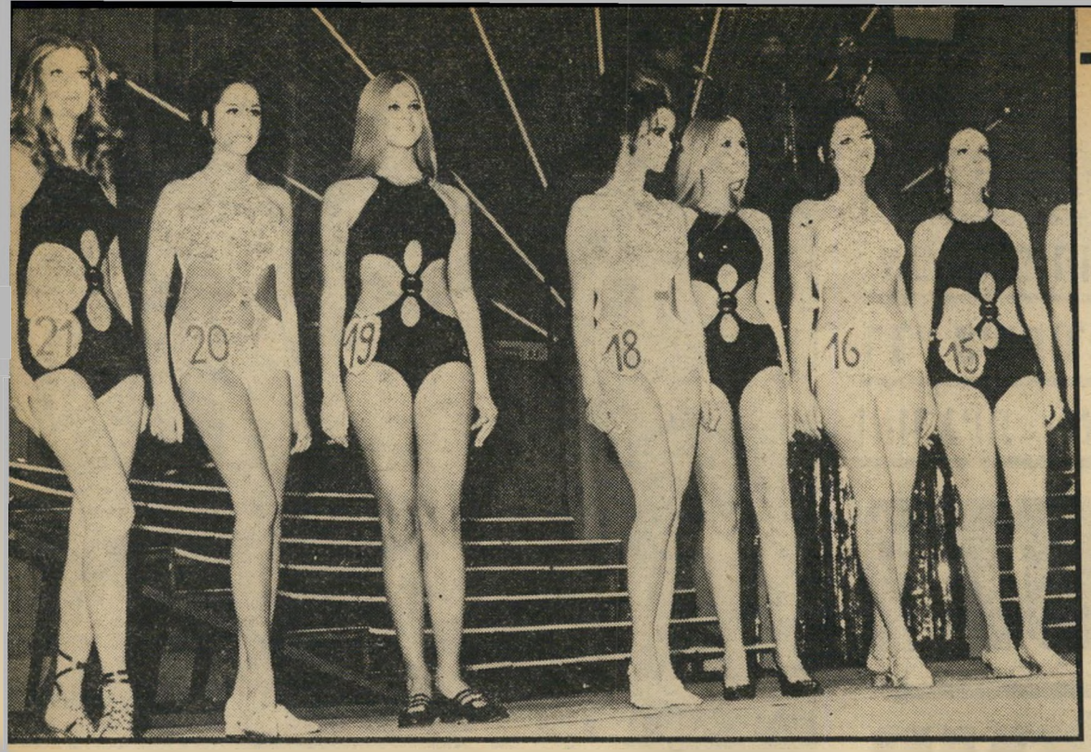

הגיל המסוכן המועמדות בתחרות מלכת־היופי שבועון **לאשה**. בתחרות דומה (לא זו המצולמת בתמונה), מטעם בין צעירות דומות, עמדה גם הקטינה שנבעלה. היא הצ־ליחה להגיע לתחרות, לזכות בכתר סגנית מלכת־היופי, לאחר ששיקרה בדבר גילה, טענה כי היא בת 17 וחצי.

היא היתה סגנית מלכת־יופי, חטובה וזוהרת - אז איך אפשר היה לדעת שלא מלאו לה עדיין 16 שנים?

אם היא משקרת

הייתי בת 14 וחצי כשהכרתי את החבר הקודם. הוא היה עולה חדש, ויצאתי עם החברה שלו לסרטים ומסיבות. ומסיבות.

בת 12 — התגיירה

כ שהכרתי אותו, הוא היה עדיין חייל. אז לא יכול־נו לבלות באופן מיוחד. זה טבעי שיצאתי בגיל 14 וחצי עם חייל.

כשנפגשתי עם אדי, חשבתי סתם לדבר איתו רבע־שעה ולחזור הביתה.

נפגשנו ברחוב ליד ביתי. באתי ואמרתי לו שאיני יכולה לדבר אתו הרבה זמן, כי הודעתי לאמי, ולכן עלי למהר.

היה אתו חבר שלו, שהלך וחזר. אז גם אמרתי לאדי שאני בת 15 וחצי, ושיש לי חבר, שאני לא מעוניינת לגמור אתו. הוא אמר לי שאין לו כוונות לצאת אתי, וסתם נפגשנו.

השופט שזיכה שופט בית־המישפט ה־מחוזי בתל־אביב, מקס צ'רנובילסקי, שישב בראש ביה"ד שבפניו התנהל המשפט.

אחרי שחברו חזר, הוא אמר לאדי: „אתה מאמין לה שהיא בת 15 וחצי?"

כל החברים שלו ידעו שאני בגיל זה, כשהתחלנו לצאת. באותו ערב נסענו לפאב באוויה. מאוחר יותר אמרתי לו בפירוש, שאני מוכרחה לחזור הביתה. הוא נתן בי מבט מפחיד, ואמר: „תרימי כבר טלפון ותודיעי בבית שאת מתעכבת." מרוב פחד הסכמתי.

הצחיק אותו שרציתי לחזור מוקדם, כמו ילדה קטנה. הוא צחק עלי. בסוף הוא החזיר אותי הביתה.

הוא הציע שביום ראשון אסע אתו לנתניה, לאח שלו שמוכר בגדים לבוטיקים. הסכמתי. היה לי זמן. זה היה חופש גדול, והוא די מצא־חן בעיני. ואחר־כך גמרתי עקב כך, עם החבר הקודם שלי.

„הוא רימה אותי"

א ני ואדי היינו חברים כחמישה־שישה חודשים. במשך התקופה הזו היו בינינו קשרים הדוקים. אהבתי אותו מאוד, והוא הבטיח לי נישואין כל הזמן. קיימנו יחסים מיניים, יצאנו שלוש פעמים בשבוע, כי למדתי. בחופש הגדול יצאנו יותר.

היו ימים גם שברחתי מבי"ס, ונפגשתי אתו. באתי אליו בתלבושת בי"ס.

בפגישה הראשונה שהיינו בים, הוא רימה אותי שפתח אותי. בפגישה השנייה שלנו בים, הוא באמת פתח אותי, וירד דם. כל התקופה שקיימנו יחסים, הוא לא נזהר. גמר בפנים, ואמר לי רק ללכת לעשות שטיפות באמבטיה.

הוא ידע כל הזמן שאני קטנה. הוא ראה את המחברות שלי. הייתי באה אליו הביתה בבקרים עם התיק ותלבושת בי"ס. הלכתי אליו לפעמים, במקום לבי"ס, וההורים חשבו שאני הולכת לבי"ס.

כשהתחלתי לצאת אתו, סיפרתי להורי שאני יוצאת אתו, וסיפרתי עליו פרטים. הם שאלו בן כמה הוא. הוא אמר לי שהוא בן 23. אח"כ הוא אמר לי שהוא בן 25, ואח"כ הוא אמר לי שהוא בן 27. עד היום אני לא יודעת בן כמה הוא.

אמרתי להורי שאני יוצאת עם בחור נחמד, ואני אוהבת אותו. אמרתי שאני לא מקיימת אתו יחסים. אח"כ, כשהתברר שאני בהריון, עשו לי בדיקות רפואיות. אבל לפני שאמי ידעה שאני בהריון, הלכנו לרבנות ברמת־גן ונרשמנו לנישואין.

כשחששתי שאני בהריון, הוא אמר לי: „אל תפחדי. אנחנו נתחתן." הוא תיכנן את העתיד. אהבתי אותו מאוד. חשבתי שהוא אוהב אותי, והאמנתי לו.

אמא שלי חשדה

ל אחר הרישום ברבנות, באנו לבימ"ש וביקשנו היתר נישואין, כי אני קטינה, אבל הוא לא רצה ללכת לישיבה של ביהמ"ש וקיבל היסטריקה, ורצה ללכת לעו"ד שלו. מאז, אמא שלי חשדה בו שאינו רוצה להתחתן אתי.

אחרי שנודע לאמא שלי שאני בהריון, היא סגרה אותי בבית. הוא היה בא אלינו ואומר לי: „איך אפרנס אותך? תעשי הפלה." אני סירבתי, כי רציתי את הילד, ורציתי חיים משותפים אתו.

אמא שלי שמעה את כל השיחות האלה. היא עשתה עצמה ישנה.

כל התקופה שיצאנו, היה הכל כל־כך טוב, ופיתאום הוא נסוג.

נדהמתי, מה אני אעשה? אני בהריון, בת 16.

וכך, הלכנו והיגשנו תלונה במישטרה, אני ואמי. במישטרה התלוננתי שהוא בעל אותי, ושזנח אותי ב־הריון, לאחר שהציע לי נישואין.

כל התקופה שיצאנו, הוא היה אומר לי — את יכולה להגיש נגדי תלונה למישטרה, על שאני מקיים יחסים עם קטינה.

כשבוע לאחר שהגשתי את התלונה, הוא צילצל אלי וביקש להיפגש איתי. אני אהבתי אותו, והסכמתי להי־פגש איתו. קבענו פגישה לאותו ערב, במקום שאני עושה

(המשך בעמוד 34)

הפרקליט שניצח עורך־הדין רס כספי, סניגורו של הנאשם, אדי אקירוב, שהצליח לזכות את לקוחו.